

ското движение за освобождението от турското иго спрѣло, нѣ за малко врѣме. Виж. Заарско движение, Априлско възстаніе. Обширни свѣдѣнія за Л. и неговата дѣятельност има у Ст. Заимова, Василъ Левски Дяконътъ (София, 1895) и въ Зах. Стояновичъ Записки по българските възстанія. Една важна статия върху Л. е Великиятъ Апостолъ [В. Левски] у Д-ръ Кръстева (спис. Мисълъ, год. VII); и друга Иеродяконъ Иннати или Василъ Левски безбожникъ ли е? въ софийското спис. Религиозни Разкази (год. III [1898], кн. 1 и 2). Виж. и 23 писма и бѣльежки на Василъ Левски по неговата апостолска дѣйност въ България прѣз годините 1871 и 1872 въ министерския Сборникъ, кн. XVI и XVII (1900); Мъжчици на Освобождението ни, събралъ и наредилъ Вл. Р. Бълковъ (Шуменъ,—).

Легаленъ (лат. лексъ, леисъ, законъ). Законенъ, който е споредъ закона: опозицията се бори съ легални срѣства. — **Легализрамъ**. Узаконявамъ, подтвърдявамъ по законенъ редъ, завѣрявамъ истинността на подпись, давамъ законна сила на документъ (говори се за узаконяв. отъ власти); легализация, узаконяване.

— **Легалност**. Законност, поведение съгласно съ закона.

Легатъ (лат. легатусъ, пратенъ). Папски пратеникъ. — **Легация**. 1) Посланието на легатъ. 2) Личниятъ съставъ на посолство; сградата на посолство.

Легенда (лат. легенда, онова, което е за четене). У латинските народи тая дума значи първоначално житие на светия; у насъ се употребява, първо, възначението на сказание, сир. всѣко народно

прѣданіе или простонароденъ разказъ непровѣренъ отъ критиката: началото на историята на всѣкой народъ е тълно съ легенди; и второ, въ значението на надпись около или на монета. — **Легендаренъ**. Отъ естеството на легендитѣ, баснословенъ: минълото на всички народи има една легендарна епоха. **Легендарна личность**, личность, на която животът е породилъ легенди; най-прочута такъвъ личност у насъ е Крали-Марко.

Легионъ, лат. 1) Часть войска у староврѣменните римляни: въ врѣме на императорите легионътъ е билъ около 6,600 души 2) Значително множество: легионъ аилемъ.

Légion d' honneur, фр. (соб. знач. почетенъ легионъ). Французски орденъ, учреденъ въ 1802 отъ Бонопарта за възнаграждаване военни и гражданска заслуги. Той орденъ, който състои отъ пять степени, е даденъ до сега всичко на 5,000 и нѣколко стотини души. Всѣко опозорително наказание влѣче по себе си лишението отъ него. Съществуватъ въ Франция нѣколко образователни заведения, въ които се учатъ даромъ дѣщеритѣ на неимотнитѣ лица наградени съ този орденъ.

Легистъ (лат. лексъ, леисъ, законъ). Законовѣдецъ, юрисконсултъ. — **Легитимирамъ**. Удостовѣрявамъ личността или званието на нѣкого чрезъ документи (свидѣтелства).

Легия. Това име сѫ носяли два отряда отъ нѣколко стотини български доброволци въ Бѣлградъ, подъ команда на Илио воевода и Раковски, които зели дѣятельно участие при изгонването на турцитѣ изъ Бѣлградъ и при защитата на тоя градъ, когато